

Sygn. akt IV CSK 655/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku A. Ł.
przy uczestnictwie D. B.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 maja 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w Ostrołęce
z dnia 19 marca 2014 r., sygn. akt I Ca 70/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Uczestnik, przytaczając w charakterze podstawy kasacyjnej zarzut naruszenia art. 43 § 2 k.r.o. oraz art. 217 § 2 i art. 382 k.p.c., uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego: czy w świetle art. 43 § 2 k.r.o. ważnym powodem ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym jest separacja faktyczna, akceptowana przez oboje małżonków, podczas której każde z nich gospodarowało samodzielnie, a tylko jeden dbał o zachowanie substancji istniejącego majątku i znacznie go powiększał.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Zagadnienie wskazane we wniosku skarżącego uczestnika nie spełnia tych wymagań. Jest w świetle dokonanych ustaleń pozbawione doniosłości dla rozstrzygnięcia sprawy. W małżeństwie wnioskodawczyni i uczestnika wnioskodawczyni - jak wynika z bezspornego w istocie materiału dowodowego - zajmowała się wyłącznie dziećmi i domem, a uczestnik prowadził wyłącznie działalność gospodarczą, zaś z art. 43 § 3 k.r.o. wynika, że przy ocenie, w jakim stopniu każdy z małżonków przyczynił się do powstania majątku wspólnego, uwzględnia się także nakład osobistej pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym. Skarga kasacyjna uczestnika jest w istocie wyrazem niezgody na treść tej normy oraz zasadę

równych udziałów małżonków w majątku wspólnym, odpowiadającą takiemu układowi stosunków w małżeństwie, w którym majątek „jest z reguły owocem wspólnych starań obojga małżonków, niezależnie od tego, w jakiej postaci starania te przejawiają się”.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.